

Finansaar, vi i dette Øjeblik skaffer Indtægt til.

Nu er Spørgsmaalet, hvilken Indtægt vil Staten miste ved de Ændringer, Lovforslagene skal undergaa? Jeg vil derom sige, at selv om man f. Eks. vedtager at nedsætte den foreslaaede Skat paa Øl, saaledes at der ikke sker nogen Forhøjelse af den gældende Ølskat, og selv om man fra Finansministeriets egen Side har stillet Forslag om saadanne Ændringer i Tobaksbeskatningen, at den paa visse Punkter vil blive ringere end den nugældende Tobaks- skat — paa andre Punkter undergaa den for Resten en vis Forhøjelse —, er det ingenlunde sikkert — hvad for øvrigt ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) antydede —, at Lovforslagene vil bringe mindre Indtægt for Statskassen, end de vilde have gjort, hvis den nuværende Tilstand var blevet fortsat og den Forhøjelse vedtaget, man nu fra alle Sider er enig om ikke skal foretages. Tværtimod mener jeg, jeg tør gaa ud fra en ikke ringe Forhøjelse dergennem, at Ølproduktionen vil kunne finde Sted paa samme Maade som i 1917, idet det nødvendige Byg bliver stillet til Raadighed for den. Ligeledes mener jeg at kunne gaa ud fra, at der, hvad Tobak angaar, vil kunne føres Raavaarer her til Landet i ganske anderledes Omfang end i 1918, og højst sandsynligt vil da den Tobakshunger, der har været, medens høje Priser paa Cigarer noget forringes, føre til, at Indtægten snarere bliver større end ringere.

Hvad to Afgifter angaar — med Hensyn til hvilke der næsten ikke er stillet Ændringsforslag, i alt Fald ikke betydende og ikke om Forringelse af Indtægten, undtagen et enkelt Ændringsforslag af det konservative Parti, som jeg skal komme til senere —, nemlig Tillægsafgiften paa Vin og Tillægsafgiften paa Spiritus, er der Udsigt til en meget betydelig Indtægt, som man ikke før turde regne med. Der kan nemlig ikke være Tvivl om, at baade vil der komme Spiritus til Landet og Vin til Landet i Løbet af den meget lange Tid, vi her regner med, til 31. Marts 1920. Vel vil der altsaa ske Nedslag for de indirekte Skatter, men om disse derfor vil indbringe mindre, end Finansministeren mente, de vilde indbringe, er et helt andet Spørgsmaal. Derimod skal jeg indrømme, at for de direkte Skatters Vedkommende vil der ske et virkeligt Nedslag: Hvor meget det vil beløbe sig til, vil jeg helst ikke for mit Vedkommende udtale noget om i bestemte Tal. Det er meget muligt, at Nedslaget, hvis jeg skulde regne med de 207 Mill. Kr., vil

bringe Indtægten ned til 180 Mill. Kr., men de 207 Mill. Kr. er saa nøgternt beregnede, at vi har Lov til at gaa ud fra, at Skattelovene, som de var foreslaaede af mig, vilde give adskilligt mere, og derfor vil jeg tro, at selv om der nu sker et Nedslag ved Ændringsforslagene, vil Skatterne dog indbringe op imod 200 Mill. Kr. Dette kan jeg berolige det ærede Medlem, der førte Ordet for det konservative Folkeparti, med; han vil ikke blive af med mig af den Grund, at disse Skattelove undergaa Ændringer, for det Maal, jeg havde sat mig, at skaffe omtrent 400 Mill. Kr. for Aaret 1919—20, vil efter min Mening blive naaet, ogsaa af den Grund, at en Skatteindtægt, som paa Finansloven er anslaaet lavt og maatte anslaaes lavt, Toldindtægten nemlig, som i indeværende Aar har haft en Nedgang af omtrent 15 Mill. Kr., i Forhold til tidligere efter al Sandsynlighed vil indvinde disse 15 Mill. Kr. og mere til i 1919—20. Derfor mener jeg nu at kunne regne med de 400 Mill. Kr., som efter al menneskelig Sandsynlighed vil kræves i Finansaaaret 1919—20. Om der vil kræves 400, eller om Udgiften maaske vil gaa op til 500 Mill. Kr., som jeg vovede at anslaa den til — hvilket ikke fandt Modsigelse fra nogen Side —, derom tror jeg med Hensyn til det sidste at kunne sige, at det neppe vil blive Tilfældet.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) nævnedes, hvad jeg ogsaa har nævnt, at Sikringsstyrkens Bortfald vil give en Mindreudgift af omtrent 50 Mill. Kr.; det er ikke ganske lidt, og selv om vi endnu maa regne med en meget stor Arbejdsløshed i indeværende Vinter, Vinteren 1918—19, maa vi dog have Lov til at gaa ud fra, at den for en stor Del vil blive afhjulpet i Løbet af denne Vinter; ogsaa det vil bevirke en meget betydelig Forringelse af Udgiften. Der er altsaa en Mulighed for, at det Statslaan, som skulde komplettere Indtægten, vil, om ikke helt bortfalde — det tør jeg i Øjeblikket ikke have nogen Mening om, mange Forhold kan jo gøre, at vi er nødte til at optage Statslaan, i alt Fald midlertidige Statslaan —, saa dog — jeg kan sige, der er stor Sandsynlighed derfor — ikke naa den Højde, der har været stillet i Udsigt, og som alle havde ventet. Naturligvis maa det være Finansministerens Sag saa vidt muligt at undgaa Statslaan og basere Aarets Udgifter paa den ordentlige og overordentlige Indtægt, som skaffes dels ved de ordentlige Skattelove, dels ved dette store Kompleks af overordentlige Skatter, som her er foreslaaet, og som der nu er sikker Udsigt til at faa vedtaget. Jeg ved ikke be-